

λέγονται λυσιτελῶς τοῖς τέκνοις, καθήκον ἔχει αὐτὴ ἡ σχολὴ νὰ κανονίσῃ οὐχὶ ἐπιπολαίως, ἀλλὰ συστηματικῶς καὶ θεμελιωδῶς τὴν γυμναστικὴν παιδείαν, ὡς συντελοῦσαν εἰς ἀνάπτυξιν σώματος καὶ πνεύματος, καρδίας καὶ ψυχῆς τῆς νεολαίας, συναυξάνουσιν δὲ τὰς ἠθικὰς δυνάμεις καὶ τὴν εὐστάθειαν τοῦ τε ἀνθρωπίνου καὶ τοῦ πολιτικοῦ χαρακτῆρος.

Η ΕΥΤΥΧΙΑ

Ἄφου ἐπὶ τὰ στήθη τῆς μητρὸς
Τὸ γαλακτώδες μέλι πίη,
Ὁ ὕπνος εἶτα, μέριμνα πατρὸς,
Τὰ ὄμματα τοῦ βρέφους κλείει.

Ἄλλὰ ἰδέ' τὰ χεῖλη τ' ἀθηρὰ
Ἀκόμη βυθμικῶς συστίλλει,
Ὡσάν βοφῶσιν ἔτι ἐν χαρᾷ
Τὸ γαλακτώδες μέλι.

Ὅστω ἐντός μας γάλα γλυκερὸν
Κι' ἡ μάγος εὐτυχία χύνει,
Περᾶ, καὶ ὡς ἐν ὕπνῳ εἰς παρὸν
Κενὸν ἢ ὑπαρξίς μας σβύνει.

Ἄλλὰ ἡ μνήμη τότε γρηγορεῖ
Τοῦ παρελθόντος, — κι' ἡ καρδιά
Σκιρτᾷ, ὡσάν ἀκόμη τὴν πληροῖ
Ἢ μάγος εὐτυχία.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ μικρὸς Μίμης, παίζων μὲ τὰ ὄμματόύλλα
τοῦ πάππου του, ἀφῆρσε τὰ ὑαλῖα αὐτῶν. Ὁ
πάππος, θέλων νὰ ἀναγνώσῃ τὴν ἐφημερίδα του,
θέτει αὐτὰ ἐπὶ τῆς βινός του, ἀλλὰ παρατηρῶν
ὅτι δὲν ἔβλεπε, φωνάζει ἐντρομέως:

— Δυστυχία μου, ἔχασα ἐντελῶς τὴν ὄρασιν!

Σκεφθεὶς ὁμῶς ὅτι πιθανὸν νὰ ἔχουν σκονισθῇ,
καὶ ἐκ τούτου νὰ ἐμποδίζεται ἡ ὄρασις, ἀφαιρεῖ
αὐτὰ διὰ νὰ τὰ ξεσκονίσῃ. Ἄλλὰ μὴ αἰσθανόμενος
καθόλου τὰ ὑαλῖα, ἀνακράζει ἔτι μᾶλλον τε-
ταραγμένος:

— ὦ! συμφορά μου! τώρα ἔχασα καὶ τὴν
ἀφῆν!

Ὁμίλει ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὁ κ. Ρ**.

Ἄφου ἐτελείωσεν, ἐνόμισε τεχνικὸν νὰ κλείσῃ
τὴν ἀγόρευσίν του διὰ τοῦ ἐπομένου ἐπιλόγου:

— Νομίζω, Κύριοι, ὅτι καλῶς ἐξετύλιξα ἐνώ-
πιόν σας τὸ νῆμα τῶν ἰδεῶν μου.

— Ἀληθῶς, ἀπαντᾷ ὁ βουλευτὴς Μ*, ἡκού-
σαμεν τὸν βόμβον τῆς ἐκτυλιξεως, ἀλλὰ νῆμα
δὲν εἶδομεν καθόλου.

Ὁ Σ** εἶνε ὄλωρ ὀργῇ κατὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου
τῆς οἰκίας, ἐν ἧ κατάρχει, διότι ἐξήτησε νὰ τὸν
ἐξώσῃ διὰ τῆς ἀστυνομίας.

— Μὰ γιατί τόσοσ θυμὸς; λέγει ὁ ἰδιοκτῆ-
της· ἐγὼ τὸ ἔκαμα, φίλε μου, γιὰ νὰ σὲ ὑπο-
χρεώσω...

— Νὰ μὲ ὑποχρεώσης; ὠραία ὑποχρεώσις!

— Βέβαια· νὰ σὲ ὑποχρεώσω νὰ πληρώσης.

Ἐν σιδηροδρομικῇ ἀμάξῃ Α' θέσεως κάθηνται
κύριος καὶ κυρία ἄγνωστοι πρὸς ἀλλήλους. Ὁ κύ-
ριος ἐξάγει σιγάρον καὶ ἐρωτᾷ ἂν τὸ κάπνισμα
τῇ εἶνε δυσάρεστον. Ἡ κυρία ἀποκρίνεται ὅτι δὲν
γνωρίζει, διότι οὐδεὶς μέχρι τοῦδε ἐκάπνισε ἐνώ-
πιόν της. Ἐὰν ὁ κύριος εἶνε Ἄγγλος θέτει τὸ
σιγάρον πάλιν εἰς τὴν θήκην καὶ κάθηται ἡσώ-
χως εἰς τὴν γωνίαν μουρμουρίζων ἐνδομύχως. Ὁ
Γάλλος θέτει καὶ αὐτὸς τὸ σιγάρον εἰς τὴν θή-
κην, ἀλλ' ἄρχεται εὐθὺς μετὰ τῆς κυρίας περι-
ποιτικὸν διάλογον. Ὁ Ἕλλην ἀνάπτει αὐτὸ
μεθ' ὅλης τῆς ἀταραξίας λέγων: «Τότε, κυρία
μου, πρέπει νὰ δοκιμᾶσωμεν».

Ἐλαφροτικὴ περίστασις:

— Κατηγοροῦμενος, ὁμολογεῖς ὅτι ἐκακοποίη-
σας τὴν Μυρίαν... συλλαβὸν αὐτὴν ἀπὸ τῆς
κεφαλῆς καὶ ξεροζώσας ὅλας αὐτῆς τὰς τρίχας;

Κατηγοροῦμενος. Μάλιστα, κύριε δικαστὰ,
ἀλλὰ τὰ μαλλιά της ἦταν ψεύτικα.

Ἀστυνόμος πρὸς κλητῆρα. — Ἐπειδὴ πλέον
ἡ φυλακὴ εἶνε γεμάτη, φυλάκισέ τον εἰς τὸ δω-
μάτιον τοῦ φύλακος.

Κλέπιτης. — Παρακαλῶ, κύρ ἀστυνόμε, ἡ κα-
λοσύνη σας εἶνε μεγάλη, ἀλλ' ἂν δὲν ἔχετε τό-
πο... ξανάρχομαι ἄλλη φορὰ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Συμβαίνει εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων
ὅ,τι καὶ εἰς τοὺς στάχους: κενοὶ μὲν ὄντες αἰ-
ρουν εὐψηλὰ τὴν κεφαλὴν, μεστοὶ δὲ ταπεινοῦ-
σιν αὐτήν.

Ὁ λέγων ἐν ψεύδῳ δὲν σκέπτεται οἶον φοβε-
ρὸν ἔργον ἀναλαυθάνει: ὅτι θὰ ἀναγκασθῇ νὰ
ἐπινοήσῃ εἰκοσιν ἄλλα ψεύδη ἵνα ὑποστηρίξῃ τὸ
πρῶτον.

Ἡ φιλαυτία εἶνε τὸ λεπτότατον ἄμα καὶ ἰ-
σχυρότατον τῶν αἰσθημάτων ἡμῶν· τὸ παραμι-

κρὸν δύναται νὰ τὴν πληγώσῃ, ἀλλ' οὐδὲν ἐπὶ τῆς γῆς εἶνε ἱκανὸν νὰ τὴν φρονύσῃ.

Ἐπάρχουσι πολλοὶ ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους σύρουν τὰ ἐλαττώματά των· ἀλλ' ὑπάρχουσι περισσότεροι ἀκόμη οἱ ὁποῖοι ἀκολουθοῦν τὰ ἐλαττώματά των, χωρὶς καὶ νὰ σύρονται ὑπ' αὐτῶν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα, γράφει ἡ «Ἐφημερίς», ἐνῶ διήρχετο ἐφ' ἀμάξης ὁ βασιλεὺς, παρετήρησεν εἰς τὴν ὁδὸν στρατιώτην τινὰ τοῦ πεζικοῦ φέροντα ἀνά χειρας βρεῖταν κάλαθον πλήρη ὀψωνίων. Διατάξας τὸν ἠνίοχον νὰ σταθῇ ὁ βασιλεὺς παρεκάλεσε τὸν στρατιώτην καὶ ῥώτησεν αὐτὸν αὐστηρῶς πῶς, ἐνῶ ἦτο στρατιώτης, ἐξετέλει ἔργα ἀχθοφόρου· ὁ παλαίπωρος στρατιώτης ἐντρομος ὡμολόγησεν ὅτι ἐξετέλει ὑπηρεσίαν τοῦ ἀξιωματικοῦ, εἰς τὴν ἀνήκον τὰ ὀψώνια· ὁ δὲ βασιλεὺς σημειώσας τὸ ὄνομα τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀπῆλθε. Μετ' εὐχαριστήσεως ἀναγράφουσαν τὴν πράξιν ταύτην τοῦ βασιλέως, ἀποδεικνύουσαν πόσον οὗτος κηδεταί τῆς ἀξιοπροσεΐας τοῦ στρατοῦ, πεποίθαμεν δὲ ὅτι τὸ γεγονός τοῦτο ἔσται ἀφορμὴ ὅπως περιστάλῃ ἡ ἐπαχθὴς ἀγγαραία εἰς τὴν ὑποβάλλονται παρανόμως οἱ ἀτυχεῖς στρατιῶται.

Ἐ γνωστὸς ἐπὶ τῇ ἰδιορρούμῳ αὐτοῦ ζωῆ βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας εἶνε κύριος πολλῶν πύργων· ἀλλ' ἐκεῖνος ὅν ὑπὲρ πάντας προτιμᾷ εἶνε ὁ τοῦ **Lindenhof** ὅπου πολλὰ βλέπει τις τὰ παράδοξα.

Ἐν τῇ γραφικωτέρῃ τοποθεσίᾳ τῶν Βαυαρικῶν Ἀλπεων, ὅπισθεν τοῦ μνημονευθέντος πύργου, ὁ βασιλεὺς ἰδρυσεν κλῆρον τῇ Ἀφροδίτῃ· ὅπισθεν δὲ τοῦ ναοῦ τούτου ἐλαξέσθη κατὰ παραγγελίαν του ἐν τῷ ὄρει σπήλαιον, πρὸς τὸ ἔστρεψαν τὸ ρεῦμα δύο ὀνάκων καὶ ἐσχηματίσθη οὕτως ἐσωτερικὴ ἐν αὐτῷ λίμνη.

Τὸ τε σπήλαιον καὶ ἡ λίμνη ἐφωτίζοντο ἐπὶ τινα καιρὸν διὰ λυχνιῶν ἀποδιδουσῶν κυανοῦν τὸ φῶς, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δὲ κυανοῦ χρώματος εἶχον βαφῆ καὶ οἱ ἐσωτερικοὶ τοῦ σπηλαίου τοῖχοι. Ἡδὴ καὶ φῶς καὶ τοῖχοι ἔχουσι χροῶμα κίτρινον, ὥστε ὁπότεν ὁ βασιλεὺς διασκεδάξῃ ἐν τῇ λίμνῃ, ἡ γόνυδα του φαίνεται σχίζουσα κύματα χρυσοῦ. Τὸ σπήλαιον οὐ μόνον φωτίζεται, ἀλλὰ καὶ θερμαίνεται.

Πρὸ τοῦ ναοῦ ἀναβρῦουσι τέσσαρες πίδακες. Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ δὲ αὐτοῦ οὐδὲν ἕτερον εὑρίσκειται ἐκτὸς ἐνὸς ἀγάλματος ἐκ πολύχρου μαρμάρου.

Τὰ τοῦ πύργου οὐδὲν παρέχουσι τὸ περίεργον ἐκτὸς τεσσάρων ὀρειχαλκίων λεόντων, οἵτινες οἴοναι φρουροῦσι πρὸ τῆς θύρας αὐτοῦ. Εἶνε δ' ἐκ-

τισμένος ὁ πύργος τοῦ **Lindenhof** κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ πύργου τῶν Βερσαλλιῶν.

Τὴν κυβέρνησιν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐπασχολεῖ ἐπιμόνως τὸ ζήτημα τοῦ μορμονισμοῦ ἕνεκα τῶν πολλαχῶς διασπειρωμένων ἀποστόλων τῆς αἰρέσεως ταύτης, καὶ τῆς εὐκολίας μεθ' ἧς ἐν Ἀγγλίᾳ, Γερμανίᾳ, Σουηδίᾳ καὶ Νορβηγίᾳ, στρατολογοῦσι νέους προσηλύτους. Ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ψηφίσασα αὐστηρότατον κατὰ τῆς πολυγαμίας νόμον, καὶ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ οὐχ ἦττον αὐστηρῶς ἐπαγρυπνοῦσα ἐν τῇ μορμονικῇ χώρᾳ **Utah**, ἐκπλήττεται ὅτι αἱ εὐρωπαϊκαὶ κυβερνήσεις οὐδαμῶς μερμυῶσι νὰ θέσωσι φραγμὸν εἰς τὴν ἀδιάκοπον προπαγάνδα, ἥτις δραστηρίως ἀσχεῖται ἐν ταῖς κράτεσιν αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ μορμονισμοῦ. Πράγματι διὰ τῶν πρακτορείων, ἅτινα ἔχουσι ἰδρύσει ἐν Λονδίῳ, Λιβερπούλῃ, Μαγχεστρίᾳ, Γλασκώβῃ, Ἐδιμβούργῳ, Δουβλίῳ καὶ Βελφάστ, καὶ ἐν πολλαῖς πόλεσι τῆς Γερμανίας οἱ Μορμόνοι ἀπόστολοι ἀποστέλλουσι κατ' ἔτος χιλιάδας προσηλύτων εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας. Οἱ προσήλυτοι οὗτοι εἰσὶν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, πτωχοὶ χωρικοὶ, οὓς κατορθοῦσι νὰ κατηχῆσων εἰς τὸν μορμονισμὸν παρουσιάζοντες εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν εὐδαιμον καὶ λαμπρὸν τὸ μέλλον ὑπὸ τῷ νέον θρήσκευμα. Κατὰ τῶν ἀποπειρῶν τούτων ζωηρῶς ἐξηγέρθη πρό τινων μηνῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ κοινὴ συνείδησις, ὅμιλος δὲ τις μεταναστῶν, οὓς διὰ τῶν ὁδῶν τοῦ Λονδίνου ὠδήγουν οἱ Μορμόνοι ἀπόστολοι εἰς ἐπιβίβασιν, δεινῶς προσεβλήθη καὶ προσεπηλακίσθη ὑπὸ τοῦ ἡγνανκτημένου πλήθους Αἰ Ἠνωμένας Πολιτείας δὲν προσέβησαν ἔτι εἰς ἐπίσημα περὶ τοῦ ζητήματος τούτου διαδήματα παρὰ τῆ βρετανικῆ Κυβερνήτης· ἀλλὰ κατὰ τινα ἐφημερίδα τῆς Νέας Ὑόρκης ὁ κ. Γλάδστον ἐρωτηθεὶς ἀνεπιστήμως περὶ τούτου ἀπήντησεν ὅτι, ἐπειδὴ οἱ Μορμόνοι μετανάσται καταλείπουσιν ἐλευθέρως καὶ οἰκείᾳ βουλήσει τὸ ἀγγλικὸν ἔδαφος, οὐδὲν ἔβλεπε κατὰλληλον μέσον, ὅπερ ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις νὰ ἀντιτάξῃ εἰς παρακώλυσιν τῆς ὑπὸ τῶν ἀποστόλων ἀσκουμένης προπαγάνδας.

Ἐπὶ τριάκοντα ἔτη μοχθήσας εἰς τὴν μετάφρασιν καὶ ἐρμηνείαν τῆς «Θείας Κομωδίας» τοῦ Δάντου βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας Ἰωάννης, εἶχε καιρὸν νὰ διατάξῃ καὶ καταγράψῃ ἐν καταλόγῳ δικαιοσύνης βακτηριας, ἃς ἔλαβεν ἐν διαφόροις παριστάσει δῶρον παρὰ συγγενῶν καὶ φίλων, γυνωσκόντων ὅποσον ἦτο ἐραστὴς κομψῶν καὶ ἐπιτετηδευμένων βακτηριῶν. Τὴν ὥραιαν συλλογὴν ἐπεδείκνυε τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ξενιζομένοις καὶ ἔχαιρον ἐρμηνεύων τὴν τεχνικὴν κατεργασίαν ἐκάστης. Ἡ βασίλισσα τῆς Ὀλλανδίας Σοφία ἔγρα-